

беше рекль: „Я виждь, каквы пѣсни ся доносятъ тува. Това е све отъ Васъ, учены-тѣ, и нищо повече“. Най послѣ, като обричи пок. Доротей на попъ сакеларія брадж тж (на 6-й декемвр.), зашто-то му не цаливалъ рукж, изнася отъ тува содѣйствиѣмъ народнымъ и пашовымъ, кой-то ся много мжчи да пишеме до патриканж-тж да ни прати другъ владыкж, но ные съ постоянство-то си, че сж не препознаваме, отказахме му. И така не може да ни улови въ прымкы-тѣ си.

Въ 1862, септемвр., г-нъ Д. Трайковъ мя согласява за учитель на дѣвическо-то училище, управлявано отъ него тогава, като ми обричаше заплатж по 200 грош. мѣца, а я му искахъ по 600. На противъ же обѣщавахъ му ся да стоѣж 2—3 мѣци безъ заплатж, само да ся постараетъ да си намѣри до тогава учителж или другъ учитель. Но онъ мя задържа цѣли двѣ год. и около четиры хыл. и петстот. (№ 4500 грош) има що ми е далъ у две год. За чудо ми е, какъ на другы-тѣ и на странны-тѣ съ пълны шѣпы жѣлтици даватъ, а намъ съсъ сына ми — колко-то да не умреме отъ глады. За пр. да кажж: на г-да Разсолкова и Владигерова по 120 т. т. на год., а мене по 20. И като си дадохъ оставкж-тж отъ учил., ѣ. Мано ми заповѣдва да не тражж веке пары отъ г-на Трайк., като казва: „Много ти далъ, малко ти далъ, некж ти бжде за душж-тж“. И така не съмъ дерзнѣлъ и до день денешень да му поискамъ веке пары.

Въ 1865, августа, поставихъ ны общинаре съ г-на Наума Иотова, като ни обѣщахъ заплатж нему убо четър. хыл., а мене двѣ хыл. и шестот. омы жито, отъ които само хыл. грошъ съмъ зель. И отъ тогава и до днесъ не сж ми точно исплащали на кѣквж-то общж и частнж службж да сж мя поставили, ако и да съмъ ся жаловалъ многожды. Но не искать и да мя знажтъ, камо ли да ми помогнжтъ?

Въ 1869 едвамъ даде дозволеніе радомирци-тѣ г-нъ Д. Трайковъ да мя приимжтъ за учитель въ градеца си, гдѣ-то нарѣдихъ посилѣ и учил. имъ, и общинж-тж имъ и преживѣхъ двѣ год. монашескы. И като ся прибрахъ тува при фамилиѣж-тж си, колчемъ сж мя турали на работж — све съ малко заплатж и съ товареніе даждія неправедны, като позволятъ на махалелин-тѣ (башъ-чешменци) да мя силувать така, что-то въ осмъ год. ми сж зели осмст. грош. беделать, като мя теглеше биржи Мирко съ заптѣ и мя затваряше. И другы много гоненія и тщеты отъ сродници и сосѣди и тува и у Самоковъ, что-то отъ 50000 грошъ имотенъ що бехъ, стигнѣхъ въ нуждѣ у старость да живѣѣж съ милостыни и помощи, ако мя огрѣе. На противъ же, ако сир. не сполучж да си приберж точно аладжаци-тѣ си съ посредство-то Ваше, или ако ся не спомогнж нѣкакъ отъ нѣкоѣж благотворителнж странж, то много мжно и трудно ще преживѣѣж живота си.

Тува въ наше-то отечество бѣше обикновеніе, а наипаче въ Софіѣж и Самоковъ, като ся разсърдять изъ между себе чорбаджи-тѣ по нѣкои свои каприциѣ, изгонявають учителя-тѣ безвременно и безъ благословнж причинж. И ся мыслеше, че, като дойде бѣлга^Р. владыка, това зло ще ся искорени. Но увы! съ дожажданіето на владыка Мелетія све рачешки пойде. Разстрои ся управленіе-то на церкви-тѣ и на училища-та, цаняватъ ся учителя и рас-